

τῆς Πηνελόπης, οἱ ὅποιοι ἤρχοντο εἰς σχέσεις μετὰ τὰς δούλας τῆς οἰκίας, ἀφοῦ δὲν ἠδύναντο νὰ ἀποκτήσουν τὴν οἰκοδέσποιαν ».

Ὁ φιλόσοφος Ἀντισθένης, θέλων κάποτε νὰ πειράξῃ τοὺς Ἀθηναίους, τοὺς συνεβούλευε νὰ ζεύξουν δῆθεν εἰς τὰ ἄροτρα ὄνους, ἵππους καὶ βοῦς ἀδιακρίτως. Ὅταν δὲ τις τῶ παρατήρησεν ὅτι τοῦτο εἶνε μωρὸν, διότι οἱ ὄνοι δὲν δύνανται νὰ ὀργώσουν τὴν γῆν, ὁ Ἀντισθένης ἀπεκρίθη :

— « Ἄλλ' ὅμως αὐτὸ ἀκριβῶς κάμνετε διὰ τὰ δημόσια πράγματα, ἐκλέγοντες τυχαίως ἄρχοντας ἱκανοὺς μετ' ἀνικάνων διὰ νὰ σᾶς κυβερνοῦν ».

Ὁ Μέγας Φρειδερίκος περιηγούμενος κάποτε καὶ προγευματίσας ἔν τινι χωρίῳ ἠρώτησε τὴν τιμὴν τοῦ φαγητοῦ. Ἰδὼν δὲ ὅτι τὰ αὐγά ἐτιμῶντο πρὸς μίαν δραχμὴν ἕκαστον, ἠρώτησεν ἂν εἶνε τόσον σπάνια εἰς τὸ χωρίον. Καὶ ὁ χωρικός ἀπεκρίθη :

— « Ὅχι, Μεγαλειότατε· τὰ αὐγά δὲν εἶνε ἐδῶ σπάνια· σπάνιοι εἶνε οἱ περιηγούμενοι βασιλεῖς ».

Μ Π Ο Ρ Α

ΣΚΕΠΑΣ σὲ μαῦρο φρεδζέ
λαχταριστὸ κορμάκι,
βγαίνεις ψηλὴ καὶ παχουλὴ
ἀπ' τὸ παλὸ σπιτάκι.

Μέσα σου νειότης τρικνμιὰ
μαντεύω ἀπὸ τὸ βῆμα,
καὶ οἱ βοροκωμένοι κόρφοι σου
τῆς τρικνμιᾶς τὸ κῆμα.

Θάλασσας Μαύρης κύματα...
νᾶμοννα κᾶν ὁ ναύτης
καὶ νᾶσβννα σιὰ βάθη τους
τῆ φλόγα ποῦ μ' ἀνάφτεις.

(Νικομήδεια, 1912)

Κ. ΑΘ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ